

ROZHOVOR

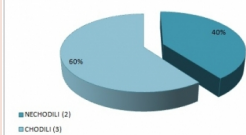
Přečtete si, jak paní učitelka
Novotná vzpomíná na naši školu.
ČTĚTE NA STRANĚ 2

POVÍDKA

Přečtete si vtipnou historku ze
školních lavic
ČTĚTE NA STRANĚ 4

ZŠ Dr. Edvarda Beneše ve vzpomínkách

PRŮZKUM: KOLIK Z 5 DOTÁZANÝCH CHODILO
DO ZŠ DR. EDVARDA BENEŠE

Dne 29. listopadu 2016 naše
projektová parta chodila po
Čakovících a ptala se lidí, které
potkala, jestli mají zkušenosti s

naší školou, nebo jestli do ní
dokonce chodili. Zjistili jsme,
jak se jim škola líbila a jak se
jim líbí dnes.
Někdy jsme byli úspěšní, jindy
jsme měli smůlu. Někteří nám
toho hodně povyprávěli a poučili
nás.

Moc jsme si to užili.

Alexandra Směkalová, Kateřina
Božková, Vanesa Teznerová

Prvňáčkům se ve škole líbí

Isabela Filipová, Barbara
Kocmichová, Lucie Linda
Vojáčková

Syn paní H. chodí do školy Dr.
Edvarda Beneše a moc se mu
tam líbí.
Zbožňuje jídelnu, ale nelíbí se
mu velké fronty v ní.
Rád chodí po schodech, velmi se
mu líbí únikové poschodí.
"Je to náš průzkumník," řekla
nám paní H.

Žákyně Karolína Novotná vedla tři rozhovory se svými příbuznými

Martin Novotný (otec)

**Ve kterém roce jsi nastoupil do
školy?**

Roku 1981.

Na jakou budovu jsi chodil?

Do čtvrté třídy jsem chodil na
novou budovu.
V páté třídě jsem přestoupil na
starou budovu, protože na nové
budově se stavěla přístavba
druhého stupně. Po zbytek své
školní docházky jsem chodil na
přístavbu druhého stupně.

**Jaká byla nová budova, když
jsi tam chodil?**

Kde je teď knihovna, býval
hlavní vchod, za bývalou šatnou
byla zubní ordinace. Z pravé
strany budovy stála chlouba
komunismu.
Vystavované tam byly zbraně,
uniformy a obrazy sovětských
politiků atd. Budova jídelny
stála naproti bývalé Jednotě.

**Co se podle tebe změnilo na
budově školy?**

Nová jídelna, tělocvična, dvě
nové třídy a recepce.

Alena Dupačová (teta)

**Ve kterém roce jsi nastoupila
do školy?**

V roce 1977.

**Na jakou budovu školy jsi
chodila?**

Do páté třídy jsem chodila na
novou budovu. Do osmé jsem
pak chodila na starou.

Jaká byla nová budova?

Hezká.

**Jak se podle tebe změnil
vzhled školy? Vzpomínáš si na
něco zajímavého ohledně
školy?**

Před přístavbou dvou tříd tam
byla půda. Půda plná holubího
trusu a asi sto třiceti pytlů!

Ivo Bohata (strýc)

**Ve kterém roce jsi nastoupil do
školy?**

V roce 1962.

Na jakou budovu jsi chodil?

Do bývalé družiny v Dyjské
ulici.

**Jaké vtipné příhody si ze školy
pamatuješ?**

V první třídě jsme dostali nová
pera a předváděli jsme, že
píšeme.

**Jaká byla nová budova, když
jsi chodil do školy?**

Nová škola byla modernější a
bylo tam ústřední topení a
bazén.

**Jak dlouho jsi v naší škole
dělal školníka?**

Zhruba dvacet let.

**Jak bys práci školníka
charakterizoval?**

Je to těžká a vyčerpávající práce.

Poznámky

Stará budova - budova
gymnázia
Nová budova - budova
postavená roku 1936

Karolína Novotná

Rozhovor s panem Pavlem

Jak se vám líbilo ve škole?

Bylo to výborné, byl jsem spokojený. My jsme byli slušnější, hodnější, my jsme takové problémy jako vy neměli.

Jak vám vyhovovali učitelé?

Byli výborní, byl jsem s nimi spokojen.

Měli jste nějaké fyzické tresty?

Ne, ale nějaký pohlavěk občas přišel.

A co jídelna? Chutnalo vám tam, nebo moc ne?

To bylo tak napůl... Všechno bylo o tom, že jsme byli skromní, takže jsme snědli - jak se říká - všechno.

A chodil jste do družiny, nebo ještě nebyla?

Družina už tehdy byla, ale nechodil jsem tam.

PAVEL (64 let)

Alexandra Smékalová, Kateřina Božková, Vanesa Teznerová

Narozeninové dorty

přihlásili na její projekt, napekli dorty: nepečený smetanový, borůvkový, karamelový a krtkův dort.

Lucie Čunátová, Kateřina Blahošová

PEČENÍ DORTŮ

K výročí osmdesáti let naší školy paní učitelka Romana Smetanová s žáky, kteří se

Sami jsme je ochutnali a byly moc dobré!

Rozhovor s paní učitelkou Novotnou

Jak dlouho učíte na naší škole?

Učím zde nejdéle, už 41 let.

Kolik je vašim nejstarším

foto: Mgr. Dagmar Novotná

žákům?
52 let.

Máte nějaký hezký zážitek ze školy Edvarda Beneše?

Ano, žáci o mně složili píseň.

foto: Mgr. Dagmar Novotná

Bylo to dojemné.

A máte i nějaký nehezký zážitek ze školy?

Pohřeb mého žáka. Byl to velice talentovaný žák a sportovně

nadaný. Ale stalo se to, co nikdo nikdy nečekal, přejelo ho auto.

Isabela Filipová, Barbara Kocmichová, Lucie Linda Vojáčková

Škola za války

foto: Čakovice, Miškovice, Třeboradice / Jaroslava Krákorová, Renáta Řeháková, Jan Švéda.

Paní K. nemá na dobu školní docházky moc hezké vzpomínky. Do naší základní školy totiž chodila v období druhé světové války. Jak sama dodala, prožila sice ve škole i šťastné chvíle, ale ona zlá doba jich nabídla málo.

Studium ukončila v roce 1954 a následně pracovala jako inspektorka zemědělské potravinářské inspekce. Během své práce navštívila mnoho jídelen a na většinu z nich má samá pozitivita.

Isabela Filipová, Barbara Kocmichová, Lucie Linda Vojáčková

ZŠ Edvarda Beneše

Historie naší školy

Dne 12. 3. 1877 byla podána žádost o postavení školy v Čakovicích. V letech 1881-1882 se stavěla školní budova (dnešní gymnázium). Po čtyřech letech přibyla do školy i pátá třída. V jedné třídě bylo až 90 žáků.

V tehdejší době byl ředitelem školy Jan Urban. Byl to velmi významný a vážený muž, člen obecního zastupitelstva, dlouholetý kronikář. Pro Čakovice napsal knihu Obecná škola v Čakovicích.

V roce 1895 bylo zavedeno vyučování německého jazyka a v roce 1919 byla zřízena škola měšťanská. Jelikož se počet žáků neustále zvyšoval, bylo rozhodnuto o výstavbě druhé čakovické školy. Tato škola byla postavena v letech 1935-1936. Tehdy byla stavba „skutečnou ozdobou obce“.

Dne 28. 10. 1936 se konala slavnost, které se zúčastnil i senátor Národního shromáždění ČSR Vojta Beneš, bratr prezidenta E. Beneše.

Od roku 1982 do roku 1984 probíhala přístavba školy a stávající budova prošla rekonstrukcí, škola byla propojena se školou „starou“. V socialistických letech byla škola nazývána podle ministra Zdeňka Nejedlého, ale dnes se opět jmenuje podle původního jména, ZŠ Edvarda Beneše.

Zdroje:
KRÁKOROVÁ, J.,
ŘEHÁKOVÁ, R. a ŠVÉDA, J.
Čakovice. 1. Praha: fatum.ms,
2005. ISBN 80-237-3945.

Julie Voráčková, Josef Mařík

Paní J. vzpomíná na hodné učitele

Chodila jste do naší školy?

Ano. Až do páté třídy jsem chodila na novou školu (budova, která slaví výročí) a místo gymnázia na druhý stupeň.

Lenka Zavadilová, Michael Linder,
Daniel Tlamicha

A chodí sem do školy někdo z vašich příbuzných?

Ne.

Ještě bych se vás chtěla zeptat, jestli se vám tady ve škole líbilo.

Já myslím, že ano. Na prvním stupni jsme měli výborného pana učitele, na kterého si pamatuji dodnes. Na druhém stupni jsme měli také výborné učitele.

Byla jste se někdy v poslední době ve škole podívat?

Svým způsobem do školy ještě pořád chodím, protože cvičím jógu. Ale jinak ne, jelikož nemám vnoučata.

Paní učitelka Polanská má ráda ZŠ Dr. Edvarda Beneše

Po cestě za vzpomínkami na naši školu jsme potkali paní učitelku Polanskou. Učí na této škole dva roky. Škola se jí moc líbila od první chvíle díky žluté fasádě.

Lucie Čunátová, Karolína Novotná,
Kateřina Blahošová, Tereza
Kolaříková

Nejraději vzpomíná na letošní "apríl".

Když tehdy přišla do třídy, děti nikde! Šla je hledat. Hledala a hledala, ale nenašla.

Po nějaké době přestaly děti paní učitelku trápit a vylezly ze své skryše.

Byly schované na toaletách.

Jak moje babička urvala mývalovi ocas

Moje babička pro mne byla vždycky velkým vzorem. Zatímco u ostatních jsem už jako malá vnímala, že je tíží plno vlastních problémů, má babička byla jediná, která své strasti nedávala najevo a přese vše zůstávala veselá a plná optimismu. Vždy jsem ji velmi ráda navštěvovala a jedním z důvodů, proč tomu tak bylo, byly její zábavné příhody z doby, kdy sama chodila do školy. Většina z jejího vyprávování mě dokázala rozesmát k slzám. V těch letech jsem se domnívala, že neexistuje jediný důvod pro to, abych její převyprávěné vzpomínky zapomněla. Dnes je to ale už řada let a já si pamatuji jen na hrstku příhod z jejího mládí, které mi vyprávěla. Jedna z nich je ale tak legendární, že si ji i po tolika letech vybavuji do detailů přesně.

Bylo těsně před vánočními prázdninami roku 1953 a v jedné pražské základní škole měla právě probíhat hodina biologie. Všichni žáci poslušně stáli na svých místech a trpělivě očekávali příchod učitele. Tedy až na dva žáky.

„Slavná olympijská oštěpařka Ludmila Marešová se chystá na svůj velký hod školní houbou!“ křičí kamarád dívky a největší lump ze třídy, Vojtěch Janků. Lída se hlasitě zasměje a v ruce si potěšká zelenou houbu na tabuli nasáklou vodou, než ji napříč celou třídou hodí Vojtěchovi.

To je ale chyba. V momentě,

kdy Ludmila vrhne houbu kamarádovi, do třídy přichází učitel biologie. Vojtěch skočí před učitele, načež houbu nasáklá vodou srazí oba nešťastníky. „A sakra,“ zakleje Lída. „Lépe bych to neřekl, slečno Marešová,“ prskne jedovatě učitel a rozzuřeně se podívá po třídě, než se pohledem zastaví na modelu kostry. „Kdo z vás proboha přinesl tu kostru?“ Žáci se po sobě několikrát zmateně podívají, než učitel znovu promluví.

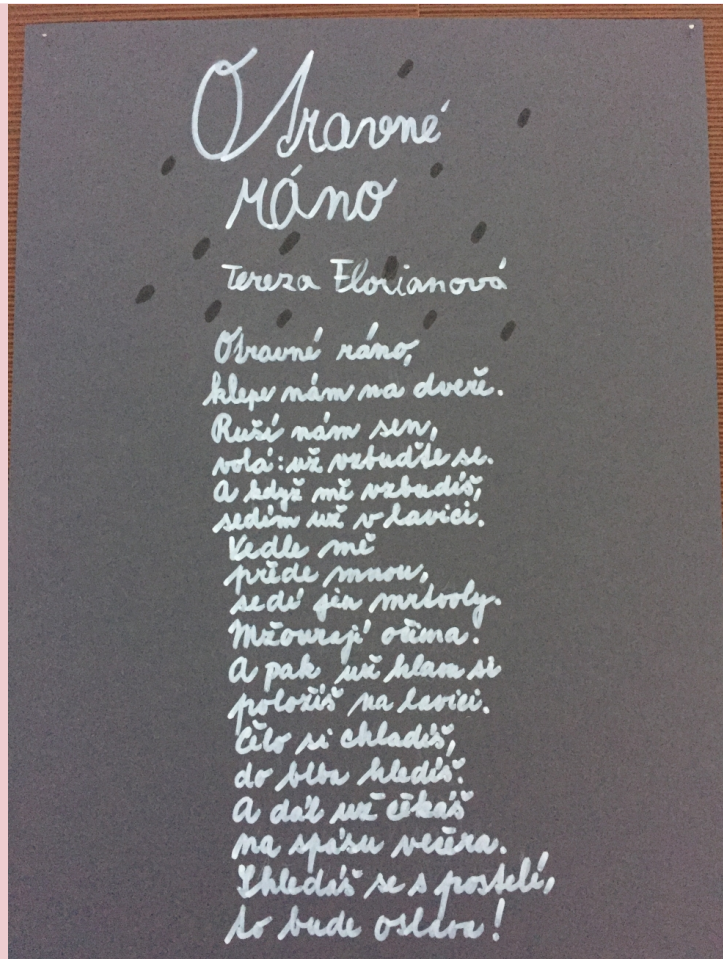
„Nebo víte co? Nezajímá mě to,“ mokrý učitel se znovu podívá na dva hříšníky svým pronikavým orlím zrakem.

„Marešová, Janků, odneste ten model kostry a přineste mývala.“ Vojtěch začne ihned namítat, že model mývala je příliš těžký a že není možné, aby jej unesli. Učitel ale nechce nic slyšet. Za chvíli se proto už Lída i Vojtěch přehrabují všemožnými krabicemi a malými i velkými skříňkami v přírodopisném kabinetu. Po několika minutách usilovného hledání Ludmila opravdu nachází velikého mývala s šedivou srstí.

„Stihli jsme to docela rychle, co?“ zeptá se dívka, přestože to spíše zní jako řečnická otázka. „Co kdybychom se trochu pobavili?“

„Neblbni, musíme to rychle odnést do třídy,“ odporuje Vojtěch a rychle do rukou vezme mývala. „Pomoz mi.“

Ludmila si odfrkne, ale kamarádovi pomůže. Rychle k němu přiskočí a dotkne se

nestabilního mývalího ocasu.

Něco krupne. „A kruci.“

„Cos zas provedla?“ zasténá zoufale Vojtěch. Ve chvíli, kdy zpozoruje ocas vycpaného mývala v rukou své kamarádky, zbledne. „Tys mu urvala ocas?“ „Odpadl,“ opraví ho Lída. „Řeknem mu, že jsme nic nenašli, a já ten ocas schovám, jo?“

Babička mi dodnes vypráví, že na ten urvaný ocas nikdy nikdo nepřišel.

Anna Kratochvílová

PODĚKOVÁNÍ

Auři článků velmi děkuji všem respondentům za jejich vstřicnost.

Čunátová Lucie
Blahošová Kateřina
Božková Kateřina
Filipová Isabela
Kocmichová Barbara
Kolaříková Tereza
Linder Michael
Mařík Josef
Novotná Karolína
Smékalová Alexandra
Teznerová Vanesa
Tlamicha Daniel
Vojáčková Lucie Linda
Voráčková Julie
Zavadišová Lenka
Mgr. Karolína Kumpfová

